

Възъпнѣмъ вси вѣрни къ єстомоу помошъ мн си за-
шифри Клименте рамы си да любовни єнекъ дръжава уздра-
ви прѣждемъ. поганъ избавлѧемъ и ѿ всеса напасти.

Б° Ское новое и хоудѣнине стадо дво застажи ѿ всѣкыя
бѣды. и покрыи юдромъ мрдна. и жъын разгонащи проиър-
лики ю. и сїлы. въстажи на ны (власти же покори) . . .

Петре

Тѣ свѣ. ст. гла. д.

Днѣ памѣти творачихъ не прѣзри мѣтками къ вѣцѣ
ниспроси жизнъ нѣзъбнатаи дарочи ти намъ. и всего зла нѣ-
блати сѧ намъ на земи и злоѹнти жизнъ вѣнчъ на нѣ-
оу вѣкъ. прѣтыи ѿуе Петре не прѣзріи молитви сѧ . . .

Кли

. . . Прндѣте вѣрныи ииъ лїци пристажни. градѣте людѣ
бии. градѣте танио трепетно цѣлоѹни Клиmenta великааго. и
устааго. ико вѣсніа въ ср҃цихъ сѣнцие свѣтло. ииъ оумъ
проскѣщаж је и ѿун вѣсніакъ. ѿ гроба скоеого . . . —

Б° . . . Слѹи. ѹе. ноќерѣ: —

Б

Втората служба на царь Петра се намира въ миней № 434 (139) на Бѣлградската Нар. библиотека. Ржкописътъ е отъ XIII—XIV в., на пергаментъ, бѣлгарски изводъ; купенъ въ 1890 г. отъ Македония. И тамъ паметъта на царь Петра е поставена подъ 30 януарий, заедно съ паметъта на Клиmenta папа Римски. Службата е кратка, съ пѣснопѣния на вечерницата и утренната, безъ канонъ. Въ нея царь Петъръ се величае като закрилникъ на църквитѣ и на своя градъ Преславъ, изтьква се неговия добродѣтеленъ животъ, неговата ревностъ къмъ монашески подвизи, милостиня къмъ беднитѣ и преданостъ къмъ черноризцитѣ и църковнитѣ служители. Светителътъ се умолява да се застажи предъ Бога за своето стадо и да го избави отъ злини. Съчинителътъ не забравя и себе си и се моли на св. царь Петра да не бѫде забравенъ : **сътвор'шааго ти хвалъ сиже не прѣзри.**

Особено интересно е последното словословие въ службата. Отъ него узnavаме, че службата е била предназначена